

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Vol. 1-Issue : 28

THE ONLINE OFFICIAL NEWS BULLETIN

2018 July

SEASON OF PENTECOST

പെന്തിക്കോസ്തികാലം

سبحة الروح القدس

ܣܒܥܬܐ SUNDAY	ܐܘܠܐ ܚܘܪܐ MONDAY	ܬܠܬܐ ܚܘܪܐ TUESDAY	ܠܘܠܬܐ ܚܘܪܐ WEDNESDAY	ܠܘܠܬܐ ܚܘܪܐ THURSDAY	ܠܘܠܬܐ ܚܘܪܐ FRIDAY	ܠܘܠܬܐ ܚܘܪܐ SATURDAY
8	9	10	11	12	13	14
7 th Sunday after Pentecost		245 th Memorial of Yuhanon Mor Gregorios Metropolitan (Mulanthuruthy Church)		109 th Memorial of 'Saba Thejus' Pulikkottil Joseph Mar Dionysius II Malankara Metropolitan (Founder of MD & Parumala Seminary)		

LECTIONARY

Eve : Mathew 12:30-37
Mon : Mathew 12:38-50
HQ : Mark 3:20-30

Leviticus 16:29-34
1 Samuel 4:18-22
Isaiah 57:15-19

Acts 12:1-14
1 Cor. 12:28-13:10

JULY
08

SPECIAL EDITION

സഭാതേജസ്സ് പരി.പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് II
109-മത് ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ

സഭാതേജസ്സ് പരി.പുലിക്കോട്ടിൽ
ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് II

109-മത് ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ സമാപിച്ചു

സഭാതേജസ്സ് പരി.പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് രണ്ടാമന്റെ 109-ാം ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ അദ്ദേഹം അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്ന കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ നടന്നു. പരി.കാതോലിക്കാബാവാ മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ച വി.കുർബ്ബാനയിൽ പരി.സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറി ഡോ. യൂഹാനോൻ

മാർ ദിയസ് കോറോസ്, മാധ്യമ വിഭാഗം അദ്ധ്യക്ഷൻ ഡോ.ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് എന്നിവർ സഹകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു. ശുശ്രൂഷകളിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കുറിലോസ്, യൂഹാനോൻ മാർ പോളികാർപ്പോസ്, ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ തീമോമിയോസ്, ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദിമിത്രിയോസ് എന്നിവർ പങ്കെടുത്തു.

കുറ്റം ചെയ്യുന്നവരെ സംരക്ഷിക്കില്ല : പരി.കാതോലിക്കാബാവാ

കോട്ടയം : സഭാ നടപടി ചട്ടങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി വൈദികർ നടത്തുന്ന പ്രവർത്തികൾക്ക് സംരക്ഷണം നൽകില്ലെന്ന് പരി. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവ. കുറ്റം ചെയ്യുന്നവർക്കെതിരെ കർശന നടപടി സ്വീകരിക്കും. മലങ്കര സഭയ്ക്ക് ആത്മീയമായ ഭരണ നേതൃത്വമേളേണ്ടു. കുറ്റകാർക്കെതിരെ നടപടി സ്വീകരിക്കേണ്ടത് സർക്കാരാണ്. പിതാക്കന്മാർ കൈമാറിത്തന്ന വിശ്വാസം കെടാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ പുരാഹിതരും മെത്രാപ്പോലീത്തമാരും ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

സഭാതേജസ്സ്

പരി.പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ദിതീയൻ 1832-1909

ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരൻ

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപനത്തിലൂടെ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ സുര്യോദയത്തിലേക്ക് സഭയെ സംക്രമിപ്പിച്ച യുഗപുരുഷനും വിമോചകനും ആധുനിക മലങ്കരസഭയുടെ പിതാവുമായിട്ടാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമനെ ചരിത്രം വിലയിരുത്തുന്നതെങ്കിൽ പാശ്ചാത്യവത്ക്കരണത്തിന്റെ മുഖം മുടിയണിഞ്ഞ നവീകരണകൊടുങ്കാറ്റിനെ അതിജീവിച്ച് മലങ്കരസഭയെ വിമോചിപ്പിക്കുകയും നിരവധി പുരോഗമനപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സഭയുടെ ചക്രവാളങ്ങളെ അതീവ വിശാലപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ ദിശാബോധം നൽകുകയും ചെയ്ത് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രഭാതത്തിലേക്ക് മലങ്കരസഭയെ ഉപനയിച്ച മറ്റൊരു യുഗപുരുഷനായിട്ടാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമനെ വിലയിരുത്തുന്നത്. തമസ്ക്കരിക്ക

പ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ ചരിത്രത്തിന് അടുത്തകാലം വരെ ലഭ്യമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കണ്ടനാട് കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമാവൂൻ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് എഴുതിയ മലങ്കരസഭാചരിത്രം കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി എന്ന പേരിൽ, കുനംകുളം എം.ജെ.ഡി പബ്ലിഷേഴ്സ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതോടെ ഈ ജീവിതത്തിന്റെ തിളക്കമേറിയ അധ്യായങ്ങൾ ആദ്യമായി അനാവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയുടെയും അക്കാലത്ത് പ്രസിദ്ധീകൃതമായിരുന്ന സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക ജീഹ്വയായ ഇടവകപത്രികയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയ ജീവചരിത്രങ്ങളും പഠനങ്ങളും മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണ യുഗശില്പി എന്ന ശീർഷകത്തിൽ മൂന്ന് വാല്യങ്ങളായി എം.ജെ.ഡി പബ്ലിഷേഴ്സ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതോടെ ആ അഭൗമ തേജസിന്റെ കതിരുകൾ ഏവയെന്നും അദ്ദേഹത്തെ തമസ്കരിച്ചവർ ആരാക്കെയെന്നും അതിന്റെ പിന്നിലെ ഗുഹ്യാദ്ദേശ്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയെന്നും ചിന്താശീലരായ മലങ്കരസഭയുടെ വായനക്കാർ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഉറക്കം നടിക്കുന്നവർ ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. അവരെ ഉണർത്താൻ ആർക്കാണ് കഴിയുക?)

1836 ൽ രൂപംകൊടുത്ത മാവേലിക്കര പടിയോല മലങ്കരസഭയിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ച് ഇത്തിക്കണ്ണിയായി വളർന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് ഭീകരതയെ ഔദ്യോഗികമായി വിച്ഛേദിച്ചു എങ്കിലും അതിന്റെ വേരിൽ നിന്ന് പിന്നെയും മുളച്ചുപൊങ്ങിയ നവീകരണത്തിന്റെ മുഖാവരണമണിഞ്ഞ പാശ്ചാത്യവത്ക്കരണത്തിന്റെ വക്താക്കളായി കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ തന്നെ സ്ഥാനം പിടിച്ച പാലക്കുന്നത് അബ്രഹാം മല്പാനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമഫലമായി വിദേശത്ത് പോയി മെത്രാൻസ്ഥാനം അവകാശപ്പെട്ട് 1843 ൽ കൊച്ചിയിൽ കപ്പലിറങ്ങിയ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെയും ഫലപ്രദമായി ചെറുക്കുന്നതിൽ അന്നത്തെ മലങ്കരമെത്രാൻ

ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടു. 1852 ൽ അത്താനാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി രാജാക്കന്മാരുടെ വിളംബരം മൂലം അധികാരം പ്രാപിച്ചതോടെ സഭാ കേന്ദ്രമായ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളും അത്താനാസ്യോസിന്റെ അധീനത്തിലായി. അദ്ദേഹത്തെ ചെറുക്കുവാൻ അയക്കപ്പെട്ട യൂയാക്കീം മാർ കുറിലോസിനും ചേപ്പാട്ട് മെത്രാപ്പോലീത്താ സന്ദേശഗതികൾ നോക്കി നിൽക്കാനേ സാധിച്ചുള്ളൂ. പാശ്ചാത്യ വർക്കരണത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്കിൽ മലങ്കരസഭയുടെ

പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാർ, മാതൃലൻ കുത്തൂർ മാർ കുറിലോസ് (തൊഴിയൂർ) യൂയാക്കീം മാർ കുറിലോസ്, സ്തേഫാനോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് ശെമവൂൻ റമ്പാൻ തുടങ്ങിയവരിൽ നിന്ന് സുറിയാനി വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ ഇട്ടുപ്പ് എന്ന് പേരുള്ള ബാലൻ 1845 ഒക്ടോബർ 5 ന് കോതമംഗലം ചെറിയപള്ളിയിൽ വച്ച് ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് നിന്ന് ശെമ്മാശുപട്ടവും ആർത്താറ് പള്ളിയിൽ വച്ച് 1849 ൽ സ്തേഫാനോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന് നിന്ന് പൂർണ്ണശെമ്മാശുപട്ടവും 1852 ആഗസ്റ്റ് 18 ന് ചാലിശ്ശേരി പള്ളി

യിൽവെച്ച് യൂയാക്കീം മാർ കുറിലോസിന് നിന്ന് കശ്ശീശാപട്ടവും സ്വീകരിച്ചു. പാലക്കുന്നത്ത് അത്താനാസ്യോസ് 1856 ൽ കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നവീകരിച്ച നമസ്കാരക്രമത്തിന്റെ ബദൽ ഇദ്ദേഹം കോഴിക്കോട്ട് നിന്നും പിന്നീട് താൻ കുന്നംകുളത്ത് സ്ഥാപിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാഴ്സ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. കുന്നംകുളത്തെ പള്ളികൾ പാലക്കുന്നത്ത് അത്താനാസ്യോസിന്റെ അധീനതയിൽ വന്നപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കായി കുന്നംകുളം കിഴക്കേ സെന്റ് തോമസ് പുത്തൻപള്ളി സ്ഥാപിച്ചു (1852 ൽ) നവീകരണക്കാർക്കെതിരെ യുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുത്തുനില്പിന്റെ കഥ സഭയിൽ പ്രസിദ്ധമായി. മേല്പട്ട

പരി.പുലിക്കോട്ടിൽ രണ്ടാമൻ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായും ഇ.എം.ഫിലിപ്പും
(ഒരു രാജാ രവിവർമ്മ ചിത്രം-ഈ ചിത്രം കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി ആർച്ച് ഗ്യാലറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.)

സ്വതന്ത്ര നഷ്ടപ്പെടാവുന്ന അവസ്ഥയിലാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു ഉദ്ധാരകൻ വിമോചകനായ മോശയെപ്പോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

ജീവചരിത്രം

1832 ഡിസംബർ 7 ന് പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയിൽ കുന്നംകുളം വലിയങ്ങാടിയിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ കുറിയൻ-താണ്ടമ്മ ദമ്പതികളുടെ മകനായി ജനിച്ചു. തന്റെ വലിയപ്പൻ

മേൽക്കുവാൻ മലങ്കരസഭയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പും നിയോഗവും സിദ്ധിച്ച അദ്ദേഹം 1864 ഏപ്രിൽ 29 ന് ആമീദിൽ വെച്ച് യാക്കോബ് ദിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി സുസ്താത്തിക്കോൽ പ്രാപിച്ചു. പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാപ്പോലീത്താ നടത്തിയ നിയമയുദ്ധങ്ങളിൽ തുടരെത്തുടരെ പരാജയപ്പെട്ട പുതിയ മെത്രാൻ 1873 സെപ്റ്റംബർ 8-ന് പരമല സെമിനാരിയിൽ

പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. അതിൽവെച്ച് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ രൂപീകരിക്കുകയും അതിന്റെ കർമ്മസമിതിയായി മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി രൂപവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് 1875 ൽ മലങ്കര സഭയുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ വരികയും തൽഫലമായി മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ ലഭിച്ചിരുന്ന വിജയം റദ്ദാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം സ്വന്തമായി ആറ് മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചു. 1876 ൽ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് 1873 ലെ പരുമല നിശ്ചയങ്ങളെ ദുഃഖപ്പെടുത്തി. തനിക്കെതിരായ വാൻ വേണ്ടി വാഴിക്കപ്പെട്ട ആറ് മെത്രാന്മാരെയും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്നേഹപൂർവ്വം സ്വന്തം പക്ഷത്തു നിർത്തുകയും സഭയുടെ പിന്തുണയോടെ നവീകരണ മെത്രാനായി അന്ന് സെമിനാരി കൈവശം വെച്ചിരുന്ന തോമസ് അത്താനാസ്യോസിനും മറ്റും എതിരായി വ്യവഹാരപ്പെടുകയും എല്ലാ കോടതിയിലും അന്തിമമായി 1889 ൽ റോയൽ കോടതി വിധിയിലും വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. കയ്പുനിറഞ്ഞ ജീവിതത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോഴും മലങ്കരസഭയെ ഒരു സുവർണ്ണയുഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന നിരവധി പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ജന്മംനൽകി. പിൻഗാമിയായി വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അധികാരവും ആസ്ഥാനവും കൈമാറി. മലങ്കരസഭ ഔദ്യോഗികമായി 1901 ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണജൂബിലി ആഘോഷിച്ചു. ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലുമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ട് ജീവചരിത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. കൃതകൃത്യനായ അദ്ദേഹം 1909 ൽ കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ വെച്ച് ദിവംഗതനായി ജൂലായ് 12 ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ വടക്കേ കബർ മുറിയിൽ കബറടങ്ങി. ആ പരിശുദ്ധ പിതാവ് മലങ്കരസഭയെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നു. **മലങ്കരസഭാ തേജസ് എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ചരമശതാബ്ദി വർഷത്തിൽ സഭ ആദരവ് പ്രഖ്യാപിച്ചു.** മഹാത്മാവായ ആ കർമ്മയോഗി മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗം സാക്ഷാത്ക്കരിച്ചതെങ്ങനെയെന്ന് പരിശോധിക്കാം. സുവർണ്ണ മേധാവിത്തം ഫണെ വിടർത്തിയാടിയിരുന്ന ഫ്യൂഡൽ കാലഘട്ടമായിരുന്നു പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ട്. ബ്രാഹ്മണ മേധാവിത്തവും രാജഭരണവും ജനജീവിതത്തിന്റെ

ജനകീയാവകാശങ്ങൾ പാടേ അവഗണിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് സ്മര്യപുരുഷൻ ആവിഷ്കരിച്ച ജനാധിപത്യപരമായ നടപടികൾ സഭയേയും സമൂഹത്തെയും ഒരുപോലെ നവോ

പരി.പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് രണ്ടാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാപിച്ച പുരുമല സെമിനാരി. താമരത്തിലേക്ക് വഴിനടത്തി.

സാർവത്രിക വിദ്യാഭ്യാസം

ഒരു ജനതയുടെ ആത്മാവിനെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ വിദ്യകൊണ്ട് അവരെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയാണ് ഏക പോംവഴി എന്ന് ചിന്തിച്ച ആ മഹാശയൻ ഇരുനൂറ്റാണ്ടിലേറെ പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങൾ കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ആരംഭിക്കുകയും അവയിൽ ജാതി, മത, വർഗ്ഗ, ലിംഗ പരിഗണനകൾ കൂടാതെ സാർവത്രിക വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു. കേരളത്തെ അക്ഷരം കൊണ്ട് പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഈ യത്നത്തിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. പിൽക്കാലത്ത് ‘വിദ്യകൊണ്ട് വിജ്ഞരാകുക’ എന്ന മുദ്രവാക്യം ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ ഈഴവ സമുദായചാര്യനായ നാരായണഗുരുവിനെ പ്രാപ്തനാക്കിയ സാഹചര്യവും പശ്ചാത്തലവും ഇതായിരുന്നു. പ്രാഥമിക വിദ്യാലയ സ്ഥാപനത്തിലൂടെ സാക്ഷരതാവിപ്ലവം ആരംഭിച്ചു

തോടൊപ്പം കുന്നംകുളം, തിരുവല്ല തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് ആധുനിക വിജ്ഞാന സ്രോതസുകളെ കേരളത്തിലേക്ക് ഒഴുക്കിവിടാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. കേരളത്തിന്റെ നൂറുശതമാനം സാക്ഷരത എന്ന പിൽക്കാല വിളവെടുപ്പിന് യഥാർത്ഥ കാരണഭൂതൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ദിതീയൻ ആയിരുന്നു എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സമുദായ സംഘടന

കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഇടവകകളെ ശക്തവും കേന്ദ്രീകൃതവുമായ സാമുദായിക സംഘടനയായി അവയെ സംഘടിപ്പിച്ച് അവയുടെ ശക്തിയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാൽ ‘മഹാത്മ്യങ്ങൾ’ സാധിക്കുമെന്ന് ആ ക്രാന്തദർശി കണ്ടെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിലുള്ള സ്വപ്നങ്ങളെ സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുവാൻ അപ്രകാരം വിപുലമായ ഊർജ്ജസംഭരണം അനിവാര്യമായിരുന്നു. അത് ലക്ഷ്യമാക്കി 1873 ൽ മുൻ മാതൃകകളൊന്നും ചരിത്രത്തിൽ ലഭ്യമല്ലാതിരിക്കേ പരമലയിൽ പച്ച് മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ എന്ന സമുദായസംഘടനയ്ക്ക് രൂപം നൽകി. **കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സാമുദായിക സംഘടനയ്ക്ക് ഒരു രണ്ടാമൻ ഉണ്ടായത് കാൽ നൂറ്റാണ്ട് കഴിഞ്ഞ് 1901 ൽ ശ്രീനാരായണ പരിപാലന സംഘം എന്ന ഈഴവസമുദായ സംഘടന, നാരായണ ഗുരുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ രൂപം കൊണ്ടപ്പോഴാണ്.** ‘സംഘടിച്ച് ശക്തരാകുക’ എന്ന മുദ്രാവാക്യം നാരായണഗുരു മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനെ മാതൃകയാക്കി ആവിഷ്കരിച്ച മഹാമന്ത്രമായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയിലെ എല്ലാ ദേവാലയങ്ങൾക്കും പങ്കാളിത്തമുള്ള ഈ മഹാ സംഘടനയ്ക്ക് കർമ്മസമിതിയായി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി എന്ന സമിതിയും രൂപീകരിച്ചു. മലങ്കരസഭയിലെ മേൽപട്ടക്കാർ, പട്ടക്കാർ, അഭൈദികർ എന്നീ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളുടേയും പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഈ സംഘടന ഫലത്തിൽ സഭയുടെ ഒരു പൂർണ്ണ സുന്നഹദോസ് ആയിരുന്നു. ഗ്രാസ്മുട്ട് തലത്തിൽപ്പോലും ഭരണപങ്കാളിത്തം ഉറപ്പായതോടെ അഭ്യുത്ഥമായി ഉണർവും ഉന്മേ

ഷവും സഭയിൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. ഈ ആരോഗ്യകരമായ തുടിപ്പാണ് സഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗം വിരിയിച്ചെടുച്ചത്. ഇന്ന് കേരളത്തിൽ സമുദായങ്ങൾക്ക് മാത്രമല്ല തൊഴിൽ മേഖലകളിൽപ്പോലും സംഘടനകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. **സംഘടിച്ച് ശക്തരാകുക എന്ന ഈ ശക്തിമന്ത്രം കേരളത്തിൽ ആദ്യം നടപ്പിലാക്കിയത് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ ആയിരുന്നു.**

അച്ചടിസ്ഥാപനങ്ങൾ

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാഴ്സ് പ്രസ് എന്ന പേരിൽ കുന്നംകുളത്ത് ഒരു പ്രസ് സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടാണ് സ്മര്യപുരുഷൻ അച്ചടിസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പംക്തി ആരംഭിക്കുന്നത്. മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നിവയ്ക്ക് പുറമെ സുറിയാനി ഭാഷയും അച്ചടിക്കുവാൻ ഇവിടെ അദ്ദേഹം സൗകര്യം ക്രമീകരിച്ചു. സ്വന്തം കൈകൾകൊണ്ട് കല്ലച്ചുകൾ ഉണ്ടാക്കി സുറിയാനി അച്ചടിക്കുവാനുള്ള സംവിധാനം അദ്ദേഹം 1850 കളിൽ കുന്നംകുളത്ത് സൃഷ്ടിച്ചു. ആ പ്രസ്സിൽ അദ്ദേഹം അച്ചടിച്ച കുർബ്ബാന ക്രമം, മാമ്മുദീസാ ക്രമം, വിവാഹക്രമം എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രകാരൻ കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. മെത്രാനായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രവർത്തനത്തിന് ആദ്യം തെരഞ്ഞെടുത്തത് കൊച്ചിയെ ആണ്. സ്വന്തം ആസ്ഥാനം പോലും ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം പനയ്ക്കൽ ഐപ്പുരുവിന്റെ പണ്ടകശാലയിൽ തന്റെ താമസത്തോടൊപ്പം സെന്റ് തോമസ് പ്രസ് എന്ന അച്ചടിശാലയും സ്ഥാപിച്ചു. 1872 ൽ പരമല സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അവിടേക്കും സെന്റ് തോമസ് പ്രസ് അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം മാറിമാറി സഞ്ചരിച്ചു. തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി അച്ചടിശാല മാറികഴിഞ്ഞിരുന്നു. പൊതു കല്പനകൾ അച്ചടിച്ച് പള്ളികൾക്കയക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അദ്ദേഹമാണ് ആദ്യമായി മലങ്കരസഭയിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തിയത് എന്ന് തോന്നുന്നു.

പത്രമാസികകൾ

കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിലെ ഒരു പരാമർശം ശ്രദ്ധിക്കുക “കൊച്ചിയിൽ പനയ്ക്കൽ ഐപ്പുരുവിന്റെ പണ്ടകശാലയിൽ സെന്റ് തോമസ് പ്രസ് എന്ന പേരിൽ അച്ചുകൂടം സ്ഥാപിച്ച് മലയാളത്തിലും സുറിയാനിയിലും പൂർണ്ണമായും

ചുരുക്കമായും ഇംഗ്ലീഷിലും അച്ചടിവേലകൾ ചെയ്തു തുടങ്ങി. വീണ്ടും പരജനങ്ങൾക്ക് വിദ്യയും നാഗരികതയും അഭിവൃദ്ധിയായി വരുവാൻ വേണ്ടി 'കേരള പതാക' എന്ന് നാമധേയമായി ഒരു വർത്തമാനപത്രിക കൊല്ലം 1048-ാമാണ്ട് (എ.ഡി 1872) ചിങ്ങം 1 മുതൽ മാസത്തിൽ രണ്ടുതവണയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുവരുന്നു. കേരളപതാകയിലെ ഒരു വാർത്ത കണ്ടുവാൻ ഗ്രന്ഥവരിയിൽ കാണുക(മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗ ശില്പി, വാളം ഒന്ന്, പുറം 470) കേരളപതാക പരജനങ്ങൾക്ക് വിദ്യയും നാഗരികതയും വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള ഉപാധി ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇടവകകൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പരധാരണയും ഐക്യവും വളർത്തുവാൻ ഇടവകപത്രിക എന്ന ഒരു മാസികയും അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചു. മലങ്കരസഭയിലെ ഔദ്യോഗിക ജീവനായി ക്രമമായി കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട ഇടവകപത്രിക വിശ്വാസകാര്യങ്ങളുടെ ചർച്ചയും ഇടവകകളിലെ പുരോഗമന പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രധാനവും നൽകി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു വന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഭരണശൈലിയുടെ സുതാര്യതയുടെ പ്രകീകമായിരുന്നു ആ മാസിക. മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ജനങ്ങളോട് ആശയസംവേദനം നടത്തുവാനുള്ള മാധ്യമമായും ഇടവക പത്രിക പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ഇടവകപത്രികയുടെ ഫോട്ടോകോപ്പികൾ ഇപ്പോൾ ലഭ്യമായിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ തേജോമയമായ ശോഭിതമുഖം അവയിലൂടെ പ്രതിഫലിച്ചു കാണാം. അതിലെ പല ലേഖനങ്ങളും ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂലായ് 12 ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച, മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗശില്പി രണ്ടാം വാളത്തിൽ, പുന:പ്രകാശനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

കേരളപതാകയും ഇടവകപത്രികയും യഥാക്രമം നാഗരികതയെയും ഇടവക പുരോഗതിയെയും ലക്ഷ്യം വച്ചപ്പോൾ കേരളത്തിലെ അധ:കൂതോദ്ധാരണം, മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയെ ലക്ഷ്യംവെച്ച് സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ എന്ന മൂന്നാമതൊരു മാസികയും സ്മര്യപുരുഷൻ ആരംഭിച്ചു. ഇതിന്റെ പ്രചാരണത്തിനായി അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു പൊതുകല്പന ഈയിടെ ചില സുവന്നീറുകളിൽ പുന:പ്രകാശനം ചെയ്തു കണ്ടു. ആ കല്പനയിൽ മാസികയോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയംഗമമായ പ്രതിബദ്ധത പ്രകടമാകുന്നുണ്ട്. ഈ മൂന്ന് മാസികകളും മലയാള

ത്തിന്റെ ആദ്യകാല മാസികകളുടെ പഠനത്തിൽ നിർണ്ണായകമാണെങ്കിലും നമ്മുടെ പത്ര മാധ്യമങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഗവേഷണ ചരിത്ര പഠനങ്ങൾ ഇവയോട് നീതി പുലർത്തിയിട്ടില്ല എന്നത് വേദനാജനകമാണ്. സാഹിത്യ അക്കാദമി പോലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ആവശ്യമായ പുനർ വിചിന്തനം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്.

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കണ്ടത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിള മലയാള മനോരമ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ മലങ്കരസഭയുടെ വക ബംഗ്ലാവ് അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനായി കൊടുത്തത് കൂടാതെ കമ്പനി രൂപീകരണത്തിൽ ആദ്യത്തെ ഏതാനും ഓഫീസുകൾ എടുത്തുകൊണ്ട് അനേകർക്ക് അതിൽ പങ്കാളികളാവാൻ പ്രേരണ നൽകുകയും ചെയ്തു. മാധ്യമ പ്രസിദ്ധീകരണ രംഗത്ത് ഇത്രയേറെ പ്രവർത്തിച്ച മറ്റൊരു സഭാധ്യക്ഷൻ നമ്മുടെ അറിവിലില്ല.

സഭാ ഭരണത്തിലെ ജനകീയശൈലി

കേരളത്തിലെ സുവർണ്ണ സമുദായങ്ങളിൽ ബ്രാഹ്മണന്റെ സ്ഥാനം അദിതീയമായിരുന്നു. കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ വൈദികർ മുടിച്ചുടാ മന്നന്മാരായിരുന്നു. സാധാരണ ഭാരതീയന് ഭരണത്തിൽ പങ്കില്ലാത്ത വ്യവസ്ഥിതിയാണ് അന്ന് എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും നിലവിലിരുന്നത്. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഗുണോപഭോക്താക്കൾ മാത്രമായിരുന്ന അവിവേദികർക്ക് ഭരണത്തിൽ പങ്കാളിത്തം അനുവദിച്ചു. സഭാതലത്തിൽ മൂന്ന് ട്രസ്റ്റിമാർ സംയുക്തമായി നടത്തുന്ന ഭരണശൈലി അദ്ദേഹം നടപ്പിലാക്കി. പഴയസെമിനാരിയിലെ നിക്ഷേപമുറി-ബെസ്ഗാസാ മുറി- കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ മലങ്കര അസോസിയേഷനാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മൂന്നുപേരെ അദ്ദേഹം ചുമതലപ്പെടുത്തി. മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു പ്രതിനിധി, വൈദികരുടെ ഒരു പ്രതിനിധി, അവിവേദികരുടെ ഒരു പ്രതിനിധി-ഈ മൂന്ന് ട്രസ്റ്റിമാർ ചേർന്നാണ് സഭാഭരണം നിർവഹിക്കേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈലി വ്യക്തമാക്കി. ഇടവകതലത്തിലും വൈദികനും ഇടവകയോഗം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു പ്രതിനിധിയും സംയുക്തമായി വേണം ഇടവക ട്രസ്റ്റ് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ എന്ന് അദ്ദേഹം കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു. ഭരണീയരുടെ ഈ പങ്കാളിത്തം ക്രിയാത്മക

രുന്ന കർമ്മപരിപാടികൾ ആണ് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലൂടെ അന്ന് പ്രാവർത്തികമായിരുന്നത്. തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പിൻബലത്തിൽ മാത്രം വരുന്ന അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളുടെ ധൈര്യം നിലവാരം അന്നും ആശാവഹമല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ദീർഘദൃഷ്ടിയോടെ വീക്ഷിച്ചു. പകരം സഭയുടെ ധൈര്യം നേതൃത്വം മഹാജനസഭയിൽ അദ്ദേഹം ദർശിച്ചു. 1895-ൽ സ്ഥാപിച്ച മഹാജനസഭയുടെ വക്താവായി ഇ.ജെ.ജോൺ വക്കീൽ, ശങ്കരമംഗലത്ത് വർക്കി. കൊല്ലപ്പറമ്പിൽ കുര്യൻ, അക്കര സി. ചെറിയാൻ എന്നിവർ മുൻനിരയിലുണ്ടായിരുന്നു. കേന്ദ്രതലത്തിൽ മഹാജനസഭയും അസോസിയേഷനും മറ്റും എടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ ഇടവക പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം രൂപീകരിച്ച സംഘടനയാണ് അഭിവർദ്ധിനി സംഘങ്ങൾ ഇടവകതലത്തിൽ വിദ്യാലയങ്ങൾ, സന്ദേശകുളുകൾ, സുവിശേഷ സംഘങ്ങൾ, വായനയോഗങ്ങൾ, കൺവൻഷനുകൾ എന്നിവ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ഇവ ഉപയോഗപ്പെട്ടിരുന്നതായി ഇടവക പത്രികയിലെ വാർത്തകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

അഖില മലങ്കര വൈദികസംഘമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഘാടക പാടവം വെളിവാക്കുന്ന മറ്റൊരു സംഘടന. മഹാജനസഭയുടെ വാർഷിക സമ്മേളനങ്ങളോടൊപ്പം വൈദിക സമ്മേളനങ്ങളും അന്നു കൂടിയിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് കാലോചിതമായ പരിഷ്കാര നിർദ്ദേശങ്ങൾ പലപ്പോഴും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ സമ്മേളനം ഉന്നയിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. 1899-ൽ സംഘടിപ്പിച്ച ഈ വൈദിക സംഘം വൈദികരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന വേദിയായി. പ്രതിബദ്ധതയുള്ള വൈദികർക്ക് പ്രതീക്ഷയും പ്രത്യാശയും അർപ്പിക്കുവാൻ ഈ സംഘം സഹായിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം നിലച്ചുപോയ ഈ സംഘം പിന്നീട് പുന:സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് ഏഴ് പതിറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷമാണ് എന്നത് നമ്മെ വളരെയേറെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ച ഈ ദൃഢ ആത്മീയസംഘടനകൾ ആ കാലഘട്ടത്തെ സുവർണ്ണയുഗമാക്കുന്നതിൽ നിർണ്ണായകപങ്കു വഹിച്ചിരുന്നു.

പ്രധാനപ്പെട്ട ദേവാലയങ്ങളുടെ പ്രതിഷ്ഠാപകൻ

പഴയപള്ളിയുടെ കേടുപാടുകൾ തീർക്കുക. പുതിയ ദേവാലയങ്ങൾ നിർമ്മി

ക്കുക എന്നത് പൊതുസഭയുടെ കർത്തവ്യമായി 1873-ലെ പരുമലസമ്മേളനവും 1876-ലെ മുളന്തൂരുത്തി സമ്മേളനവും നിശ്ചയിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ നവീന ആശയത്തിന്റെ ശില്പിയായ സ്മര്യപുരുഷൻ 1852 മുതൽ ഈ ആശയം പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. കുന്നംകുളം കിഴക്കേ പുത്തൻപള്ളി, പരുമല സെമിനാരിയിലെ ചാപ്പൽ, കരുവാറ്റ, ചാലിശ്ശേരി, തിരുവാങ്കുളം, കാട്ടൂർ, അയിരൂർ, മഞ്ഞപ്ര, അല്ലപ്ര, വേങ്ങൂർ, കൂടശ്ശുനാട്, പുത്തൻകാവ്, കണ്യാട്ട്നിരപ്പേൽ, കുണ്ടറ, മാറാട്ടിൽ, ഓണക്കൂർ, നെല്ലിക്കൽ, ചേപ്പാട്, മഴുവന്നൂർ, തുടങ്ങിയ ഇരുപതോളം പള്ളികൾ നവീകരണത്തെ ചെറുക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകി നിർമ്മിച്ചു. ഈ പത്തൊമ്പത് പള്ളികൾ ഉൾപ്പെടെ 1876-ൽ ഏഴ് മെത്രാസനങ്ങളിലായി 154 പള്ളികൾ ആണ് ഉണ്ടായിരുന്നത് എന്ന് കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവനാസോസിന്റെ സഭാസാരഥ്യം മൂലം അത് 284 ആയി വർദ്ധിച്ചതായി വാക്താനം കാരൂചിറ റമ്പാന്റെ സഭാ പഞ്ചാംഗം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില പള്ളികളുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേക പരിഗണന അർഹിക്കുന്നു.

1. തിരുവനന്തപുരം പള്ളി

തിരുവനന്തപുരം പള്ളി നിർമ്മാണത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ വളരെ നേരത്തെ ആരംഭിച്ചു വെങ്കിലും ആളും അർത്ഥവും വേണ്ടത്ര ഇല്ലായ്കയാൽ പലവട്ടം പണി ആരംഭിക്കുകയും പലവട്ടം മുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ റോയൽക്കോടതിവിധി കഴിഞ്ഞതോടെ സ്മര്യപുരുഷൻ അതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ സവിശേഷശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുകയും അതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ സഹകരിക്കുവാൻ ഇടവകപത്രിക മുഖനേ തെക്കും വടക്കും ഉള്ള ഇടവകകളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. 1890-ൽ വൃശ്ചികമാസം അതിന്റെ പണി പൂർത്തിയാക്കി കൂദാശ ചെയ്യുവാൻ സ്മര്യപുരുഷൻ കഴിഞ്ഞു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തലസ്ഥാനപട്ടണത്തിൽ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അങ്ങനെ ആദ്യ ദേവാലയം ഉണ്ടായി.

2. കോട്ടയം ഏലിയാ കത്തീഡ്രൽ

കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂളിലെ കുട്ടികളെ ഉദ്ദേശിച്ച് സെമി

ഗ്രഹിച്ചു തൽസമാനമായി മലങ്കരസഭയിലും ദയറാകൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. അപ്രകാരം അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ച ആദ്യത്തെ ദയറായാണ് മുളന്തുരുത്തിക്കടുത്ത് വെട്ടിക്കൽ കുരിശിനോടനുബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ദയറായിലെ 'റീൾ ദയറോയോ' ആയി മുളന്തുരുത്തി ഇടവകയിൽ നിന്ന് തന്റെ ശിഷ്യനായ ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായെ അദ്ദേഹം സന്യാസം നൽകി റമ്പാനാക്കി. അദ്ദേഹത്തെ പിന്നീട് പരുമലസെ മിനാരിയിലേക്ക് നിയോഗിച്ചതോടെ പിൽക്കാലത്ത് കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ റമ്പാനും പിന്നീട് മൂക്കഞ്ചേരിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനും ഇവിടെ റീൾ ദയറോയോ ആയി പ്രവർത്തിച്ചു. 1877-ൽ മലങ്കരസഭയിലെ ആറ് മെത്രാന്മാരും നാല്പത് ദിവസം ഉപവസിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും സഭയുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി നിർണ്ണായകമായ തീരുമാനങ്ങളും നയങ്ങളും സ്വീകരിക്കുവാനും വേദിയായത് വേദിയായത് ഈ ദയറായായിരുന്നു.

മലങ്കരസഭ കേരളത്തിന് വെളിയിൽ

ഇന്ന് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് കേരളത്തിന് വെളിയിലും ഇന്ത്യയ്ക്ക് വെളിയിലും മെത്രാസനങ്ങൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ കേരളത്തിന് വെളിയിലേക്ക് മലങ്കരസഭയെ ആദ്യം പടർത്തിയത് സ്മര്യപുരുഷനാണ്. ഗോവയിലെ കത്തോലിക്കരുടെ അനിഷ്ടധ്യ നേതാവായിരുന്ന ഫാ. അൽവാറീസിനെ മലങ്കരസഭ സ്വീകരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ച് ഗോവ, ബ്രഹ്മവാര, സിലോൺ മുതലായ കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്ക് മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിനായി നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം തന്നെ റിനിവിലാത്തി എന്ന വൈദികനെ സഭയിലേക്ക് സ്വീകരിക്കുകയും മാർ തീമോത്തിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി അദ്ദേഹത്തിന് സ്ഥാനം കൊടുത്ത് അമേരിക്കയിലേക്ക് നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗോവയിലും അമേരിക്കയിലും ഇവർ നടത്തുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ഇടവകപ്പത്രികയിൽ വാർത്തകൾ കാണുന്നുണ്ട്. സിലോൺ, മൈസൂർ, മംഗലാപുരം തുടങ്ങിയ ഇടവകകൾ 1880-കളിൽ ആരംഭിക്കാൻ ഇടയായ സാഹചര്യം ഇതാണ്. വിദേശ മിഷനുകൾ വിജയകരമായി പ്രവർത്തിച്ച ഈ കാലഘട്ടം മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗത്തിനെ ശോഭാപൂർണ്ണമാക്കി.

മലങ്കരസഭയിൽ സിനഡിക്കൽ ഭരണം പ്രാവർത്തികമാക്കി

ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ അടിസ്ഥാന ഭരണശൈലിയാണ് സിനഡിക്കൽ ഭരണം. എന്നാൽ ഒന്നിലേറെ മെത്രാന്മാരില്ലാതിരുന്ന മലങ്കരയിൽ അതിന് സാംഗത്യമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ 1877 ആയപ്പോൾ മലങ്കരയിൽ ഏഴ് മെത്രാന്മാരുടെ സാന്നിധ്യം യാഥാർത്ഥ്യമായി. മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കാൻ അധികാരം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആത്മീയ മേലധ്യക്ഷതയുടെ സൂചനയായി റോയൽക്കോടതി വിധിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ആ വിധിയുടെ അന്തഃസത്ത അപ്രസക്തമാക്കുവാൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ തീരുമാനിച്ചു. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വെച്ച് അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസും സിലോണിൽ വെച്ച് റിനിവിലാത്തി മാർ തീമോത്തിയോസും വാഴിക്കപ്പെട്ടതോടെ സിനഡിക്കൽ ഭരണം മലങ്കരസഭയിൽ യാഥാർത്ഥ്യവും ഭാവിയിലേക്കുള്ള ചൂണ്ടുപലകയും ആയിമാറി.

അധഃകൃതോദ്ധാരണം (മിഷൻ പ്രവർത്തനം)

മനുഷ്യസമത്വത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ബൈബിൾ ദർശനത്തെ അധഃകൃത സമുദായങ്ങളിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിച്ച് കേരള നവോത്ഥാനം സാക്ഷാത്കരിച്ച മുഖ്യനായകൻ സ്മര്യപുരുഷൻ തന്നെ. അവർണ്ണ സമുദായങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിലൂടെ വിപ്ലവാത്മകമായ അക്ഷരവിപ്ലവമാണ് അദ്ദേഹം നൽകിയത്. മലങ്കരസഭയിലെ സഭാസഭകളിൽ അവർണ്ണ വിഭാഗങ്ങളിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രവേശനം അനുവദിക്കുകയും ശുചിത്വം, മികച്ച ദിനചര്യങ്ങൾ, മൂല്യബോധം, ധാർമ്മികചിന്ത, ആരോഗ്യപരിപാലനം എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രബോധനം നൽകുകയും ചെയ്തു. വെട്ടിക്കൽ, പരുമല, വടകര, കുന്നംകുളം എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് വിജാതീയ മിഷൻ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ പ്രബുദ്ധത വൻ തോതിൽ മതപരിവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് നയിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പാലൻ ആരംഭിച്ച ഈ ഉത്കൃഷ്ട സേവനം 'പുലയന് ആത്മാവുണ്ടോ' എന്ന് ചോദിക്കുന്ന സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അഹന്തയിലും അന്ധതയിലും ഏല്പിച്ച ആഘാതം നിസ്സാരമല്ലായിരുന്നു. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഇതിൽ സഹക

രിച്ചു. വിദേശിയായ സ്ത്രീബാ ശെമ്മാശൻ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഈ യത്നത്തിൽ പങ്കുചേർന്നു. അടുത്ത തലമുറയിൽ മൂക്കഞ്ചേരിൽ പത്രോസ് ശെമ്മാശൻ സ്ത്രീബാദാസ സമൂഹ സ്ഥാപനത്തിലൂടെ സ്മര്യപുരുഷന്റെ ദർശനം ഏറ്റെടുത്തു.

മാർ ദീവന്നോസ്യോസും മലയാളി മെമ്മോറിയലും

സാമൂഹിക, രാഷ്ട്രീയ, വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിൽ കാലത്തിന്റെ ചുവരെഴുത്ത് വായിക്കുവാൻ മാർ ദീവന്നോസ്യോസ് സന്നദ്ധനായി, സർക്കാർ സർവ്വീസിൽ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ന്യായമായ നിയമനം ലഭിക്കുവാൻ കേരളത്തിൽ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾക്ക് അണിയറയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകി. സർക്കാർ ആഫീസുകളിലെ സ്ഥിരം ലാവണക്കാരായ പരദേശ ബ്രഹ്മണരുടെ സ്ഥാനത്ത് സ്വദേശീയർക്ക് സ്ഥാനം നൽകാൻ സമാരംഭിച്ച മലയാളി മെമ്മോറിയൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന് അദ്ദേഹം നൽകിയ പിന്തുണ സുവിദിതമാണ്. രാജഭരണകാലത്ത് രാജാവിന്റെ അപ്രീതിയെപ്പോലും തുണവൽഗണിച്ച് തന്റെ ജനങ്ങളുടെ അർഹമായ അവകാശങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ മുന്നിട്ടിറങ്ങുന്നത് ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായിട്ടാണ്.

ഒരു സന്യാസഗുരുവും രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരും

മലങ്കരസഭയിലെ ഒന്നാമത്തെ ദയറാ സ്ഥാപിച്ച സ്മര്യപുരുഷൻ അവിടത്തെ റീൾ-ദയറായോ ആയി മുളന്തുരുത്തിയിലെ ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് കോറിയെ റമ്പാനായി സ്ഥാനം കൊടുത്ത കാര്യം നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. തന്റെ ശിഷ്യനായ സന്യാസിവരുന്നെ തന്റെ പിൻഗാമിയാക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. ജീവിതനിഷ്ഠകൾക്കൊണ്ടും ചര്യങ്ങൾക്കൊണ്ട് കർമ്മസാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടും അധ്യാപനചാതുരി കൊണ്ടും പ്രബോധന മികവുകൊണ്ടും സർവ്വോപരി മാതൃകാപരമായ ജീവിതം കൊണ്ടും ചാത്തുരുത്തിയിലെ സന്യാസശിഷ്യൻ തന്റെ പിൻഗാമിയായി മലങ്കരസഭയെ നയിക്കുവാൻ സർവ്വഥാ യോഗ്യനെന്ന ഗുരു നിരീക്ഷിച്ച് കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു. തന്റെ പല ചുമതലകളും ശിഷ്യനെ ഏൽപ്പിച്ച് ആവശ്യമായ പരിശീലനം ഗുരു നൽകിയിരുന്നു. എന്നാൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി അരുമ ശിഷ്യൻ

പരി.പരുമല തിരുമേനി

പരി.വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസ്

യുവ മെത്രാപ്പോലീത്താ അകാല വിധോഗം പ്രാപിച്ച് ഗുരുവിനെ ഇടിവെട്ടേറ്റ അവസ്ഥയിലാക്കി. കബറടക്ക ശുശ്രൂഷയിൽ ഒരൊറ്റ പ്രാർത്ഥന പോലും ചൊല്ലുവാൻ ഏങ്ങലടിമൂലം കഴിയാതെ അദ്ദേഹം കബറടക്ക സമയത്ത് മുറിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അത്രമാത്രം അഗാധമായിരുന്നു ആ ഗുരുശിഷ്യ ബന്ധം. തന്റെ ശക്തി മിക്കവാറും ചോർന്നുപോയ അനുഭവമായിരുന്നു ഗുരുവിന്.

കണ്ണിലാകെ ഇരുട്ടുകയറിയ ഗുരു അടുത്ത പിൻഗാമിക്കു വേണ്ടി മലങ്കരസഭയിലേക്ക് കണ്ണുകൾ പായിച്ചു അന്തരിച്ച ശിഷ്യനോട് തുല്യമായി ആരെയും കണ്ടില്ല. ഒടുവിൽ ഒരുവിധം പ്രശിഷ്ടനായ വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനിൽ ആ കണ്ണുകൾ ചെന്നു നിന്നു. പാകം കുറവുകൾ പലതുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും കാലം അവയെ പരിഹരിച്ചു കൊള്ളൂ മെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ അദ്ദേഹം കാര്യങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ ഏല്പിച്ചു. വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാൻ 1903-ൽ അദ്ദേഹം സന്യാസം നൽകി. പില്ക്കാലത്ത് പുതിയ റമ്പാനെ തന്റെ പിൻഗാമിയാക്കി തന്റെ ചുമതലകൾ വിശ്വാസപൂർവ്വം അർപ്പിച്ചു. പില്ക്കാലത്ത് സഭ ഔദ്യോഗികമായി പരിശുദ്ധ ബിരുദം നൽകി ആദരിച്ച ഈ രണ്ട് മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെയും സന്യാസഗുരുവായി ഈ മഹാ പരിശുദ്ധൻ ഒരു ഔദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനവും കൂടാതെ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നു.

ലണ്ടനിൽ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരു അംബാസിഡർ

ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയുടെ തെക്കേ കോണിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മലങ്കരസഭയ്ക്ക് സാമ്രാജ്യ തലസ്ഥാന നഗരമായ ലണ്ടനിൽ ഒരു സ്ഥാനപതി ഉണ്ടാകണമെന്ന് ആ മഹാ പുരുഷൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിൽ മലങ്കരസഭയെ ലോകത്ത് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നവിധം

ലേഖനങ്ങളും വാർത്തകളും എഴുതുക. സാമ്രാജ്യാസ്ഥാനത്ത് നടക്കുന്ന പ്രധാന ആഘോഷങ്ങളിൽ മലങ്കരസഭയെ പ്രതിനാധാനം ചെയ്യുക ഇവയൊക്കെയാണ് അദ്ദേഹം ലക്ഷ്യംവച്ചത്. ഡോ.എസ്.ഡി. ബാബാ പുനനിവാസിയും പാർസി മതക്കാരനുമായിരുന്നു. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ട ബിരുദം നേടിയ അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ആശുപത്രി സ്ഥാപിച്ച് നടത്തുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രസ്ബിറ്റീരിയൻ സഭയിൽ ചേർന്ന് വൈദികനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചതനുസരിച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആ വൈദികനെ സ്വീകരിച്ച് യെരൂശലേമിൽ ശുപാർശക്കത്തുമായി അദ്ദേഹത്തെ അയച്ച് അവിടുത്തെ സീനിയർ മെത്രാനെക്കൊണ്ട് പട്ടം കൊടുപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ലണ്ടനിൽ മലങ്കരസഭയുടെ സ്ഥാനപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്ത മലയാള ക്രമം ഉപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹം വി.കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചുവന്നു. മാർ ദീവന്നാ സ്യോസ് അദ്ദേഹത്തിന് സ്ഥാത്തിക്കോനും നിയമനപത്രവും നൽകി. മലങ്കരസഭയുടെ രഹസ്യപേടകം എന്ന ആത്മകഥയിൽ ഇ.എം.ഫിലിപ്പ് ഈ സംഭവം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മലങ്കരസഭയിൽ രണ്ടു മെത്രാന്മാർ മതി എന്ന നിലപാട്

പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ 1876-77 ലായി മലങ്കരയെ ഏഴ് ഭദ്രാസനങ്ങളായി വിഭജിച്ച് ആറു പുതിയ മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചത് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് സമ്മതമല്ലായിരുന്നു. തെക്കും വടക്കും രണ്ടു വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങൾ നിലവിലിരുന്നതുകൊണ്ടും

വടക്ക് കൊച്ചിയും തെക്ക് തിരുവിതാംകൂറും രണ്ട് വ്യത്യസ്ത രാജാക്കന്മാരുടെ കീഴിലുള്ള രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടും മലങ്കരയിൽ രണ്ടു മെത്രാസനങ്ങളും രണ്ടു മെത്രാന്മാരും മതി എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂചിപ്പിതമായ അഭിപ്രായം. തനതു ലമാണ് അടുത്ത തലമുറയിൽ യുവാക്കളായ രണ്ടു മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കത്തക്കവിധം തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തിയത്. ഒരാൾ തെക്ക് പരമല സെമിനാരിയിലും ഒരാൾ വെട്ടിക്കൽ ദയറായിലും ആസ്ഥാനമാക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചിരിക്കാം. ഭദ്രാസനങ്ങൾ ഏഴായി വിഭജിച്ചിരുന്നെങ്കിലും മെത്രാസനങ്ങൾക്ക് സ്ഥിരമായ ആസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ഒന്നും ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ കോട്ടയത്തും രണ്ടു മെത്രാന്മാർ വെട്ടിക്കലും പരമലയിലുമായി ഭരണം നടത്തിയാൽമതി എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലപാട് ചിന്താമധുരമാണെന്ന് പറയാം.

ജീവചരിത്ര രചനയ്ക്ക് വിഷയമാകുന്ന ആദ്യത്തെ മലയാളി

മലയാളത്തിൽ ജീവചരിത്രങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിട്ട് ഏറെക്കാലമായിട്ടില്ല. സ്മര്യപുരുഷനാണ് മലയാളഭാഷയിൽ ജീവചരിത്ര രചനയ്ക്ക് വിഷയമാകുന്ന ആദ്യത്തെ മലയാളി. 1901-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗദ്യജീവചരിത്രം എ.പി.വർക്കിയും പദ്യജീവചരിത്രം പുലുത്തൂരുത്തേൽ ചാക്കോ എന്ന അന്ധകവിയും രചിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാരഥ്യം സഭയിലെ സുവർണ്ണയുഗം വിരിയിച്ചതിന്റെ ബഹുമതിയായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണ ജൂബിലി സഭാതലത്തിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയെ നിലനിർത്തുവാൻ അനുയോജ്യമായ സ്മാരകങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നും മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ ഔദ്യോഗികമായി നിശ്ചയിച്ചു. ഇതൊക്കെ മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യ സംഭവങ്ങൾ ആണ്.

സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യുന്നു.

മലങ്കരസഭയിൽ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത് ആരോഗ്യകരമായ കീഴ്വഴക്കം സൃഷ്ടിച്ച ആദ്യത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇദ്ദേഹമാണ്. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു പിൻഗാമിയെ സഭാഭരണവും ആസ്ഥാനവും

“

മലങ്കര നസ്രാണികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്യന്തം വിപത്ക്കരമായ ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാ സ്യോസ് എന്ന നക്ഷത്രം ഉദിച്ചത്... ആശയ്ക്ക് ഇടനൽകുന്ന ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്ക് അസ്ഥിവാദം ഉറപ്പിച്ചതും ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ആയിരുന്നു... ഒരു കോപ്പ പായസത്തിനുവേണ്ടി ജന്മാവകാശം തീറുകൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറല്ലായിരുന്നു....”

ഇസ്തൈഖ്.എം.പാറേട്ട്

നവം ഏൽപ്പിച്ച് വഴി മാറിക്കൊടുക്കുന്ന വലിയ മാതൃക അദ്ദേഹം സഭയിൽ കാഴ്ചവെച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർമ്മശേഷിയും പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതവും ദൈവാശ്രയവും കഠിനാദ്ധ്വാന സന്നദ്ധതയും ജനാധിപത്യശൈലികളും വിപദ്യൈരൂപവും നയവൈദഗ്ദ്ധ്യവും ജീവിതവിശുദ്ധിയും മൂലം എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളിൽ നിന്നും സഭയെ വിമോചിപ്പിച്ച് അതിനെ സുവർണ്ണയുഗശോഭയോടെ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് ഉപനയിക്കുവാൻ ആ പിതാവിന് കഴിഞ്ഞു. ഇസ്തഡ്.എം.പാറേട്ടിന്റെ വാക്കുകൾ കടമെടുത്ത് പറയട്ടെ, **പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസോസ് രണ്ടാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പോലെ മറ്റൊരു**

മെത്രാൻ മലങ്കരസഭയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇനി ഉണ്ടാവുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. അനുപമവും അസാധാരണവുമായ നേതൃത്വശേഷികൊണ്ട് തന്റെ കാലഘട്ടത്തെ പൊൻപ്രഭയണിയിച്ച ആ മഹാപരിശുദ്ധനെ-രാജർഷിയെ-നമുക്ക് നമസ്കരിക്കാം.

പൂർവ്വികപിതാക്കളെ അവർ അർഹിക്കുന്ന അളവിൽ നമുക്ക് ആദരിക്കാം. അവരുടെ ഓർമ്മയുടെ തണലിൽ അഭയപ്പെടാം. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മുതൽ ഇന്നുവരെയും നമ്മെ നയിച്ച എല്ലാ പിതാക്കന്മാരുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥത നമുക്ക് തണലാകട്ടെ, തുണയാകട്ടെ...

അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സന്ദർശനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യമെന്ത്?

2018 ജൂൺ 17 കേരളശബ്ദം മാസികയിൽ പരി.പാത്രിയാർക്കീസ് ബാവ നൽകിയ അഭിമുഖത്തിനുള്ള മറുപടി.

ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് എബ്രഹാം കോനാട്ട്
(മുൻ വൈദിക (സ്റ്റി))

മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് അപ്രേം രണ്ടാമൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ രണ്ടാം കേരള സന്ദർശനം നമ്മുടെ നാട്ടിലെ മാധ്യമങ്ങൾ ഒരാഘോഷമാക്കി മാറ്റുകയായിരുന്നു. എന്തോ വലിയ കാര്യം സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന തോന്നൽ പാവം പൊതുജനങ്ങളിൽ ഉളവാക്കുവാൻ അവരലാകുന്നതെല്ലാം ചെയ്തു. പലരും അഭിമുഖങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു, മറ്റുചിലർ ഈ സന്ദർശനത്തിൽ നിന്നുണ്ടാവാൻ സാധ്യതയുള്ള നന്മകൾ സ്വപനംകണ്ടു, ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുമായി അനൂരഞ്ജനം സ്ഥാപിക്കുവാനെന്ന വ്യാജേനയുള്ള വരവ്, സഭയുടെ എതിർപ്പിനെ തുണവത്ഗണിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു എന്നത് ഈ മാധ്യമങ്ങളും പാവം പൊതുജനവും മനസ്സിലാക്കിയോ എന്തോ. ഇപ്പോൾ കേരളം സന്ദർശിക്കുന്നതിന് ഉചിതമായ അവസരമല്ല എന്ന് സഭയ്ക്കുവേണ്ടി പരി. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ സെക്രട്ടറി, രേഖാമൂലം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചിട്ടും അതു കണ്ടില്ല എന്നു നടിച്ചുകൊണ്ടാണ്

സന്ദർശനം പൂർത്തീകരിച്ചത്. അപ്പോൾപിന്നെ ഈ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്തായിരുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കേരളശബ്ദം മാസികയ്ക്ക് അദ്ദേഹം നൽകിയ അഭിമുഖം വായിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരങ്ങളിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യവും ആത്മാർത്ഥതക്കുറവും എത്രയെന്നു തോന്നിപ്പോയി. അതിനാലാണ് ഈ ലഘുലേഖനം കുറിക്കുന്നത്. സഭാ പ്രശ്നത്തിൽ കോടതി വിധി പരിഹാരമല്ല എന്ന പ്രഖ്യാപനത്തോടെയാണ് അഭിമുഖം ആരംഭിക്കുന്നത്. വർഷങ്ങളായി വ്യവസ്ഥാപിതമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ ഭരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന മലങ്കരസഭയിൽ കുത്തിത്തിരിപ്പും വിഘടനവും സൃഷ്ടിച്ച് ഒരു വിഭാഗത്തെ അടർത്തിയെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അതിനെതിരായി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പ്രതികരിച്ചു. പ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് ഒരു സമാധാനമാർഗവും സ്വീകാര്യമല്ല, ഈ സഭയെ രണ്ടായി പിളർത്തിയിട്ടേ ഞങ്ങൾ അടങ്ങുകയുള്ളൂ എന്ന നിലപാടു സ്വീകരിച്ചു വർക്കെതിരായാണ് സഭ കോടതികളെ ആശ്രയിച്ചത്. മലങ്കരസഭ ഒന്നാണെന്നും അതിനെ വിഭജിക്കാനാവില്ല എന്നുമായിരുന്നു കോടതിയിൽ പോയവരുടെ നിലപാട്. പ്രശ്നം സുപ്രീം

കോടതിവരെ എത്തി, 1995 ൽ കോടതി വിധിപറയുന്നതിനുമുമ്പ് ഇരു ഭാഗത്തോടും ചോദിച്ചു, “മറ്റേതെങ്കിലും സമിതിയിൽ ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉന്നയിച്ച് പരിഹാരം കാണുന്നതല്ലേ ഉചിതം”. അപ്പോൾ ഇരുവിഭാഗവും ഒരുപോലെ മറുപടി കൊടുത്തു, “കോടതിയുടെ തീർപ്പിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമുണ്ട്. മറ്റൊരു സമിതിയുടെയും ആവശ്യമില്ല”. എന്നാൽ അതിനു ശേഷം കോടതിയുടെ തീർപ്പുകൾ തങ്ങൾക്കു പ്രതികൂലമായി വന്നപ്പോൾ, ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ കോടതിക്കു വിടുന്നത് ശരിയല്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ, അതിലപ്പുറം അവസരവാദം മറ്റൊന്നാണ്. ഇതിനിടയിൽ തന്നെ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിന് അനുകൂലമായി കോടതികളിൽ നിന്നും വരുന്ന ചെറിയ പരാമർശങ്ങൾപോലും ത്വരിതഗതിയിൽ നടപ്പാക്കാൻ അവർ താല്പര്യം കാണിക്കുന്നതും വിരോധാഭാസമല്ലേ? ഏതാനും വർഷങ്ങൾ മുമ്പ് പുത്തൻകുരിശു പള്ളിയുടെ കേസ് ഒരു സാങ്കേതിക പിശകിന്റെ കാരണത്താൽ തള്ളിയപ്പോൾ അന്നു വൈകുന്നേരം തന്നെ പള്ളിയിൽ ഇടിച്ചുകയറി, ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസികളെ നിഷ്ക്കരുണം പുറത്താക്കിയിരുന്നല്ലോ. ചേലക്കര പള്ളിക്കേസിൽ അനുകൂലമായ ഒരു പരാമർശം ലഭിച്ചതിനെ തുടർന്ന്, പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വൈദികനെയും ജനങ്ങളെയും പോലീസിനെക്കൊണ്ട് അറസ്റ്റ് ചെയ്യിച്ച് ജയിൽ അടപ്പിച്ചല്ലോ. തങ്ങൾക്കനുകൂലമായി ലഭിക്കുന്നതിനെ മുതലെടുക്കുന്ന നയം സ്വീകരിച്ചാൽ എങ്ങിനെ സമാധാനം ഉണ്ടാവും?

പ്രശ്നം ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പരിഹരിക്കണം എന്ന തത്ത്വം പാത്രിയർക്കീസ് ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നത് വളരെ ശരിയാണ്. പക്ഷെ അദ്ദേഹവും മുൻഗാമികളും തങ്ങളുടെ അവകാശം സ്ഥാപിക്കാനല്ലാതെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടോ. 1970 ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമി പരി. തോമ്മാശ്ലീ ഹായ്ക്ക് പട്ടമില്ല എന്ന് എഴുതിയ 203-ാം നമ്പർ കൽപ്പന ഹൃദയത്തിൽ നിന്നായിരുന്നോ? 1958 ലെ സുപ്രീം കോടതിവിധിയിൽ പറഞ്ഞിരുന്ന കോടതിച്ചിലവ് നൽകാൻ ഇടവരാതെ അന്ന് സമാധാനം ഉണ്ടാക്കിയിട്ട് കൃത്യം 12 വർഷം

അടങ്ങിയിരുന്നതിനു ശേഷം 1970 മുതൽ വീണ്ടും പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ ആരംഭിച്ചത് ബുദ്ധിയിൽ നിന്നായിരുന്നോ അതോ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നായിരുന്നോ? ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമികൾ ചെയ്ത ഈ ഹീനകൃത്യങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമാണ് ഇന്നത്തെ കലാപമെന്ന സത്യം ഇദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ? 1958 ൽ സമാധാനമേ ഉണ്ടായില്ല എന്ന് ഇപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിലെ നേതാക്കൾ പറയുന്നതും ബുദ്ധികൊണ്ടോ ഹൃദയംകൊണ്ടോ? ഹൃദയംകൊണ്ട് കാര്യങ്ങളെ വീക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഈ പ്രശ്നം ആരംഭിക്കുപോലും ഇല്ലായിരുന്നു.

അക്രമത്തിലേക്കു തിരിയരുത് എന്ന പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആഹ്വാനം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. പക്ഷെ അതുപറയേണ്ടത് സ്വന്തം അണികളോടുതന്നെയാണ്. മലങ്കര വർഗീസിനെയും, യോഹന്നാനെയും രക്തസാക്ഷികളാക്കിയപ്പോൾ എന്തേ ഈ ഉപദേശം നൽകിയില്ല. പള്ളികൾ പടിച്ചടക്കാൻ പാതിരാത്രിയിൽ ഓടുപൊളിച്ച് അകത്തുകയറിവരോടും, എതിർ വിഭാഗത്തിന്റെ സ്വത്തും മാനവും തല്ലിക്കർത്തവരോടും എന്തേ ഈ ഉപദേശം നൽകിയില്ല?

ആയിരം വർഷം മുമ്പേ ഈ നാട്ടിൽ എത്തിച്ചേർന്ന അന്ത്യോഖ്യൻ പിതാക്കന്മാർ സഹിച്ച വേദനകളെക്കുറിച്ച് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ വാചാലനായിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ അന്ത്യോഖ്യൻ പിതാക്കന്മാർ മലങ്കരയിൽ വന്നിരുന്നു എന്നാണ് കേരളത്തിലെ അവരുടെ പ്രമുഖരായ ചരിത്രകാരന്മാർ വർണ്ണിച്ചുകേട്ടിട്ടുള്ളത്. അതിപ്പോൾ ആയിരം വർഷമാക്കി ചുരുക്കിയത് നന്നായി. ഈ പ്രസ്താവന നടത്തിയ ആളോട് ഒരു ചോദ്യം; ആയിരം വർഷം മുമ്പ് ഇവിടെ വന്ന ഒരു അന്ത്യോഖ്യൻ പിതാവിന്റെയെങ്കിലും പേരു പറയാമോ? അറിയപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും ചരിത്രകാരന്മാർ അതുപോലൊരു പേര് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ? പൊള്ളയായ വാദമുഖങ്ങൾ ഇത്രയും ബഹുമാന്യനായ ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല.

സമാധാനത്തിനായി താൻ ഏതറ്റംവരെയും പോകാൻ തയ്യാറാണ് എന്ന പ്രസ്താവന കേൾവിക്കാരിൽ കുളിർമ്മയുളവാക്കും.

എന്നാൽ അതിനപ്പുറം, പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ കഴിയുന്ന കാര്യമാണോ അദ്ദേഹം പുലമ്പുന്നത്? ഏതറ്റം വരെയും എന്നു പറഞ്ഞാൽ നഷ്ടം സഹിച്ചും നടപ്പാക്കും എന്നാണ് അർത്ഥം. നഷ്ടം സഹിക്കാൻ തയ്യാറാണെങ്കിൽ പിന്നെന്തിന് പിറവം പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ അനുവദിക്കില്ല എന്ന് അലറിക്കൊണ്ട് ദിവസേന പ്രകടനങ്ങൾ നടത്തുന്നു. അവരോട് മിണ്ടാതിരിക്കാൻ സഭാതലവന് പറഞ്ഞുകൂടെ. സ്വത്തുക്കൾ നഷ്ടമായാലും സമാധാനമാണ് വലുത് എന്ന് സ്വന്തം ആളുകളോട് കർശനമായി പറയരുതോ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം, കൂടുതൽ നഷ്ടം വരാതിരിക്കാൻ സമാധാനത്തിന്റെ പേരിൽ അൽപ്പസ്വൽപ്പം വിട്ടുവീഴ്ചകൾ വല്ലതും ചെയ്യാം എന്നു മാത്രമാണ്. അല്ലാതെ എന്തും സഹിക്കാൻ തയ്യാറാണ് എന്നല്ലാതെ പറയുന്നത് കപടമാണ്.

ഹിതപരിശോധനയാണ് പ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് ഒരു പ്രതിവിധിയായി പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ മലങ്കരസഭയുടെ സ്വത്തുക്കൾ ഒരു ട്രസ്റ്റാണ് എന്ന സത്യം മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് അദ്ദേഹം ഇതുപറയുന്നത്. എല്ലാ കോടതിവിധികളിലും വ്യക്തമായി പറയുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. അത് വിശ്വാസത്തിന്റെ കാര്യമൊന്നുമല്ല, തികച്ചും നിയമപരമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇക്കാര്യത്തിൽ കോടതി പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചേ മതിയാവൂ. ഒരു ട്രസ്റ്റിന്റെ ആസ്തി എന്തായിരുന്നാലും അതു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഭരണസമിതിക്കോ, അതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കളായ വിശ്വാസികൾക്കോ ഭൂരിപക്ഷം അനുസരിച്ച് വീതംവെച്ചു കൊണ്ടുപോകാനാവില്ല. പത്തു രൂപ എന്റെ പോക്കറ്റിൽ ഇരിക്കുന്നിടത്തോളം അത് എന്റെയാണ്. എന്നാൽ ഒരു ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആകാശിന്റെമേൽ എനിക്ക് ഒരവകാശവും പറയാനാവില്ല. എന്റെ പണംകൂടെ ചേർത്ത് പള്ളി ആർജിച്ച സ്വത്തിൽ എന്റെ ഭാഗം എനിക്ക് തരണം എന്നു പറയാനും പറ്റില്ല. ഒരു ട്രസ്റ്റിന് നൽകുന്നതെല്ലാം ആ ട്രസ്റ്റ് ഭരിക്കുന്നവർ കൈകാര്യം ചെയ്യും. മലങ്കര സഭയെന്ന ട്രസ്റ്റ് എങ്ങനെ ഭരിക്കപ്പെടണം എന്ന് കൃത്യമായി കോടതിവിധിയിൽ പറയുന്നുണ്ട്. അതു മറികടന്ന് ഒരു ഹിതപരിശോധന നടത്തി വീതംവ

H.G. Dr. Geevarghese Mar Yulios
Media Department
President-MOSC

ആകുന്നു റൂഹാ. അനന്യാസും സഹീറയും പ. റൂഹായെ വഞ്ചിച്ചു. ഫലം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. കാഴ്ചയിൽ വ്യത്യാസമില്ലെങ്കിലും അനുഭവത്തിൽ റൂഹായുടെ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവർ ആകാൻ ഈ കാലം നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നു.

ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകൾ

പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് ഏഴാം ഞായർ

പ. റൂഹാ ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമൻ ആകുന്നു. റൂഹായുടെ വ്യാപാരത്തിന് കീഴ്പ്പെടുവാൻ പരിശീലിക്കണം. ലോകാവസാനം വരെ മനുഷ്യനെ വഴിനടത്തുന്ന ദൈവസാന്നിധ്യം ആകുന്നു റൂഹാ. അനന്യാസും സഹീറയും പ. റൂഹായെ വഞ്ചിച്ചു. ഫലം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. കാഴ്ചയിൽ വ്യത്യാസമില്ലെങ്കിലും അനുഭവത്തിൽ റൂഹായുടെ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവർ ആകാൻ ഈ കാലം നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നു.

യ്ക്കാമെന്നോ ഭൂരിപക്ഷം ലഭിക്കുന്നവർക്ക് പള്ളി കൈവശമാക്കാമെന്നോ ഉള്ള മോഹം, ഇന്നാട്ടിലെ നിയമങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതിനാൽ പറഞ്ഞുപോയതാണെന്നാർത്ത് നമുക്ക് പൊറുക്കാം. സമാധാനം കൈവരുവാൻ പരസ്പര സ്നേഹമുണ്ടാവണമെന്നും, ആദരവുണ്ടാവണമെന്നും മുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ച പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിയമവാഴ്ച ഉറപ്പുവരുത്തുകയും, നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്തേ പരസ്പര സ്നേഹവും ആദരവും ഉണ്ടാവൂ. പ്രകടനം നടത്തിയും, മുഷ്ടിചുരുട്ടിക്കാട്ടിയും ഞങ്ങൾ കാര്യം നേടും എന്ന് പരസ്യമായി വെല്ലുവിളിക്കുന്നിടത്ത് എങ്ങിനെയാണ് സമാധാനത്തിനുള്ള അന്തരീക്ഷം ഉണ്ടാവുന്നത്? നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്തവരുമായി എങ്ങിനെയാണ് ഒരു മേശയ്ക്കു ചുറ്റുമിരുന്ന് ചർച്ചചെയ്യാനാവുക? സത്യത്തെ വളച്ചൊടിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ് സമാധാനാലോചനയുടെ ആദ്യത്തെപടി. ഇവിടെ അതുപോലും ഉറപ്പാക്കുന്നില്ല. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ പരുമല സെമിനാരിമേൽ അവകാശം ഉന്നയിച്ചതുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യസന്ധതയെ പ്രതികൂട്ടിലാക്കിയില്ലേ. അപ്പോൾ യധാർഥ സമാധാനമായിരുന്നോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവിന്റെ ലക്ഷ്യം എന്ന ചോദ്യം വീണ്ടും അവശേഷിക്കുന്നു.

നമ്പർ 170/2018

**സയസ്ഥിതനും ആദ്യത്തില്ലാത്തവനും സാരാംശ സമ്പൂർണ്ണനും ആയ
ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ (തനിക്കു സ്തുതി)
വിശുദ്ധ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ
ആരുപനായിരിക്കുന്ന
പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയ
മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദിതീയൻ**

കർത്താവിൽ നമ്മുടെ എല്ലാ വൈദികരും സന്യാസ സമൂഹ അംഗങ്ങളും, പള്ളിക്കെസദാനികളും, ശേഷം വിശ്വാസികളും കൂടിക്കണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വാഴ്വ്!

പ്രിയരെ,

ഏറെ ഹൃദയഭാരത്തോടെയാണ് നാം ഇതെഴുതുന്നത്. പരിശുദ്ധനായ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ- “എനിക്ക് വലിയ ദുഃഖവും ഹൃദയത്തിൽ ഇടവിടാതെ നോവും ഉണ്ട് എന്ന് എന്റെ മനഃസാക്ഷി എനിക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സാക്ഷിയായിരിക്കുന്നു” (റോമ. 9:2) അടുത്ത കാലത്തായി സഭയിലും സമൂഹത്തിലും ഉണ്ടായിവരുന്ന ചില സംഗതികൾ നമുക്ക് വളരെ ദുഃഖം ഉളവാക്കുന്നു. നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവ സാക്ഷ്യത്തിന് നേരെപോലും ഏറെ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയരുന്നുണ്ട്. സകല പ്രതിബന്ധങ്ങളിലും കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണിപോലെ നമ്മെ കരുതുന്ന കർത്താവിലാണ് നാം ആശ്രയം വെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ മാർഗത്തിലൂടെ നമ്മെ നയിച്ചിട്ടുള്ളത് ദൈവാശ്രയത്തോടെ ജീവിച്ചിട്ടുള്ളവരും ജീവിക്കുന്നവരുമായ പിതാക്കന്മാരാണ്. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയും കണ്ണുനീരും ജാഗരണവും അജപാലന ശുശ്രൂഷയും നാമേവർക്കും ബലമുള്ള അഭയ സങ്കേതമാണ്. എന്നാൽ ഇന്ന് ചില വൈദികസ്ഥാനികൾക്കെതിരെ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ള പരാതികൾ നമ്മെ ഏറെ ഭാരപ്പെടുത്തുന്നു. ആരോപണ വിധേയരായ വൈദികരെ അന്വേഷണവിധേയമായി അവരുടെ ചുമതലകളിൽനിന്ന് മാറ്റി നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. കുറ്റം ചെയ്തതായി ബോധ്യപ്പെടുന്നപക്ഷം കുറ്റക്കാരെ സംരക്ഷിക്കുന്ന നിലപാട് നാമോ പരിശുദ്ധ സഭയോ കൈക്കൊള്ളുന്നതല്ല. കർശനമായ ശിക്ഷണ നടപടി അവർക്കെതിരെ കൈക്കൊള്ളുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഒരു നിരപരാധിപോലും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നുറപ്പാക്കാനും നമുക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്. വൈദികരെ സംബന്ധിച്ച് പരാതി ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് അധികാരികളെ സമീപിക്കാവുന്നതാണെന്നും കുറ്റം ചെയ്തിട്ടുള്ളപക്ഷം ആരെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതല്ലായെന്നുമുള്ള നിലപാട് നാം അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ആയതിനാൽ നീതിയുക്തമായും സത്യസന്ധമായും അന്വേഷണം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടണം എന്ന് തന്നെയാണ് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതിനായി ഏവരും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യണം.

നമ്മുടെ വാത്സല്യ മക്കളെ, വളരെ ഗൗരവമുള്ള സംഗതിയാണ് നമ്മുടെ വൈദികരുടെമേൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പൊതുസമൂഹവും ക്രൈസ്തവ സഭകളും അത് ചർച്ച ചെയ്യുന്നത് സാഭാവികമാണ്. എങ്കിലും ഈ അവസരം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് സാർവ്വത്രിക ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുവാനും സഭയെ തേജോവന്ധം ചെയ്യുന്നതിനും പൗരോഹിത്യത്തെ മുഴുവനായും അവഹേളിക്കുന്നതിനും കുറ്റാശങ്കയെ നിരാകരിക്കുന്നതിനും ആസൂത്രിതപ്രചാരണം നടക്കുന്നുവോ എന്നത് അനേകരുടെയും മനസ്സിൽ ഉളവാക്കിയിട്ടുള്ള സംശയമാണ്. ഇവയ്ക്കെതിരെ സഭാമക്കൾ ജാഗരൂകരാകണം. സഭാമക്കളേവരും തികഞ്ഞ ഐക്യത്തോടെ പ. സഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കണം. സഭയ്ക്കെതിരെയുണ്ടാകുന്ന ആസൂത്രിത നീക്കങ്ങളെ നാം തിരിച്ചറിയണം. പരിശുദ്ധ സഭ മുഴുവനായും ദൈവാശ്രയത്തിൽ വിശുദ്ധിയോടെ മുമ്പോട്ട് പോകണം. വി. കുമ്പസാരം പോലെയുള്ള കുറ്റാശങ്കയെ ലാഘവപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഇടയാകരുത്. ദൈവവചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, പിതാക്കന്മാർ കൈമാറിത്തന്ന ദിവ്യകുറ്റാശങ്കയെ വിശുദ്ധിയോടെ അനുഷ്ഠിക്കണം.

-2-

കർത്താവിൽ വാത്സല്യമുള്ളവരെ, ചില സംഗതികൾ ഗൗരവപൂർവ്വം ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പൗരോഹിത്യം എന്നത് ദൈവം തന്റെ കൃപയാൽ നൽകുന്ന വലിയ ദാനമാണ്. വൈദികരിൽ ബഹുഭൂതിപക്ഷവും ദൈവാശ്രയത്തോടെ തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിക്കുന്നവരാണ്. എന്നാൽ ഒരു ചെറിയ ന്യൂനപക്ഷത്തിലേങ്കിലും ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കുറ്റവുകൾ സഭയ്ക്ക് ഏറെ വേദനയ്ക്ക് കാരണമായിരിക്കുന്നു. പൈശാചിക പരീക്ഷണങ്ങൾ ഏറെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന കാലമാണിത്. പരിശുദ്ധനായ പത്രോസ് ശ്ലീഹാ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ “പ്രതി യോഗിയായ പിശാച് അലറുന്ന സിംഹം പോലെ ആരെ വിഴുങ്ങേണ്ടു എന്ന് തീരഞ്ഞു ചുറ്റിനടക്കുന്നു”. അതുകൊണ്ട് “ഉണർന്നിരിക്കുവാനും, നിർമ്മദരായിരിക്കുവാനും” നാം കടപ്പെട്ടവരാണ്. നമ്മുടെ പൗരോഹിത്യ സ്ഥാനികൾ എല്ലാവരും പരിപൂർണ്ണ ദൈവാശ്രയത്തോടെ തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിക്കണം. പാപത്തെ വെറുക്കുകയും പാപിയെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മാതൃക പിൻപറ്റണം. ഇടവകയിലും സമൂഹത്തിലും തങ്ങളുടെ ഉത്തമസാക്ഷ്യം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ അഭിവന്ദ്യരായ മേൽപട്ടക്കാർക്കും വൈദികർക്കും വിശ്വാസികൾക്കും കടമയുണ്ട്. സഭയിലെ എല്ലാ വൈദിക സ്ഥാനികളും ദയറുകളിലെയും കന്യാസ്ത്രീമഠങ്ങളിലെയും അംഗങ്ങളും, വിശ്വാസികളും തങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവ സാക്ഷ്യം നിറവേറ്റുവാൻ പ്രാർത്ഥനയോടെ പരിശ്രമിക്കണമെന്ന് സ്നേഹപൂർവ്വം നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.

ദൈവീകരായ പിതാക്കന്മാർ കൈമാറിയ പാരമ്പര്യങ്ങളെ പെട്ടെന്നുള്ള വികാരങ്ങളുടെ പേരിൽ വിമർശിക്കുവാനും പരിശുദ്ധ സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകൾ തികഞ്ഞ സമർപ്പണത്തോടെ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബഹുഭൂതിപക്ഷം വൈദികരെയും വിശ്വാസികളെയും ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നതിനുമിടയാകരുത്. നിങ്ങളുടെ വേദനയും ആശങ്കകളും അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ പൂർണ്ണമനസ്സോടെ സഭ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സമാധാനം ഏവരുടെയും ഹൃദയങ്ങളെ നിറയ്ക്കുവാൻ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദൈവജനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും, ദൈവം അവരെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരാക്കിയിരിക്കുന്ന ആട്ടിൻകൂട്ടവും കാലഘട്ടത്തിന്റെ സൂചനകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അങ്ങേയറ്റം അച്ചക്കത്തോടും ദൈവാശ്രയത്തോടും കൂടെ വർത്തിക്കണം. എന്നാൽ സമൂഹ മാധ്യമങ്ങളും ആധുനിക വാർത്താവിനിമയ സംവിധാനങ്ങളും ചിലർ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് നമുക്ക് ഭയവും ആശങ്കയും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ആയതിനാൽ നമ്മുടെ വൈദികർ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിത നിഷ്ഠയോടെ സഭയുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ദൈവജനത്തെ അഭ്യസിപ്പിക്കുവാൻ കൂടുതൽ ഉത്സാഹിക്കണം. അപ്രകാരം തന്നെ നിഷ്ഠയോടെ കുടുംബാരാധന നടത്തുവാനും, പ്രാർത്ഥന, നോമ്പ്, ഉപവാസം എന്നിവ പൂർണ്ണതയോടെ നിർവ്വഹിക്കുവാനും നാമേവയും ശ്രമിക്കണം. പ. സഭയുടെ നയംകൂടി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടും വേണ്ടിയും മേൽപട്ടക്കാരുടെയും വൈദികരുടെയും ശ്രദ്ധാശ്രമങ്ങളുടെയും ഉന്നതിക്കും വെണ്മയ്ക്കും വേണ്ടിയും ഏവരും പ്രാർത്ഥിക്കണം.

പ്രിയമുള്ളവരെ, പരിശുദ്ധനായ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോട് നാം ഹൃദയപൂർവ്വം വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു: “നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം നിർവ്യാജം ആയിരിക്കട്ടെ, തീയതിനെ വെറുത്ത് നല്ലതിനോട് പറ്റിക്കൊൾവിൻ, സഹോദരപ്രീതിയിൽ തമ്മിൽ സ്ഥായിപുണ്ട് ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ അന്യോന്യം മുന്നിട്ടുകൊൾവിൻ. കഷ്ടതയിൽ സഹിഷ്ണുത കാണിപ്പിൻ, പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറ്റിരിപ്പിൻ”. ഇപ്പോഴുള്ള വേദനകൾ താത്കാലികമാകുന്നു; കരുണയുള്ളവനായ കർത്താവ് അവയിൽ നിന്ന് നമ്മെ വിടുവിക്കും.

ശേഷം പിന്നാലെ, സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും, നിങ്ങളേവരോടും കൂടെ സഭാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആയത് ദൈവമാതാവായ പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയം അമ്മയുടേയും ഇന്ത്യയുടെ കാവൽപിതാവായ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടേയും നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരായ യൽദോ മാർ ബസേലിയോസിന്റെയും മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെയും മാർ ദീവന്നാസിയോസിന്റെയും ശേഷം സകല ശുദ്ധിമാന്മാരുടേയും ശുദ്ധിമതികളുടേയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ. ആമ്മീൻ.

സമർപ്പനമായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ.....

ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ

2018 ജൂലൈ മാസം 05 -ാം തീയതി
കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ്
അരമനയിൽനിന്നും.

ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസികളുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധക്ക്

ഭാരതത്തിന്റെ ദേശീയ ക്രൈസ്തവ സഭയായ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ അതിവ ഗുരുതരമായ ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലുള്ളതിലൂടെ കടന്നുപോകുകയാണ്. ആത്മീയരായ ചിലരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലാത്ത ചില വീഴ്ചകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നത് അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ പറയട്ടെ, അതിന്റെ മറവിൽ സാമൂഹിക മാധ്യമങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട ദുരിപക്ഷംവരുന്ന മാധ്യമസ്ഥാപനങ്ങളും മറ്റും ഓർത്തഡോക്സ് സഭക്കെതിരെ നടത്തുന്ന ആസൂത്രിത നീക്കങ്ങൾ ദൗർഭാഗ്യകരമാണ്.

ലോകത്തിലെ ഒട്ടുമിക്ക മതവിഭാഗങ്ങളെയും ബാധിച്ചിട്ടുള്ള മുല്യച്ചുതി ഓർത്തഡോക്സ് സഭയേയും ബാധിച്ചു എന്ന വസ്തുതയെ വളച്ചൊടിച്ച്, ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ആത്മീയ നേതൃത്വത്തെ മുഴുവൻ മുല്യച്ചുതി ബാധിച്ച ഒരു സമൂഹമായി ചിത്രീകരിക്കാനുള്ള ചിലരുടെ വ്യഗ്രത മലങ്കര സഭാവിശ്വാസികൾ ഉൾപ്പെട്ട പൊതുസമൂഹം തിരിച്ചറിയണം.

1887ൽ ഭാരതത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം ആരംഭിക്കുന്നതിന് 8 പതിറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് വൈദേശികാധിപത്യത്തിനെതിരെ ആർത്താറ് പടിയോല (1806) യിലൂടെ ഐതിഹാസിക ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയ മഹത്തായ പാരമ്പര്യമുള്ള ഭാരതത്തിലെ ഒരേയൊരു ക്രൈസ്തവ സഭയാണ് മലങ്കര സഭ. മലങ്കര സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഒരു വിദേശ ശക്തിക്കുമുന്നിലും അടിയറവെന്ന്ക്കാൻ സർവ്വശക്തൻ ഇതുവരെ ഇടയാക്കിയിട്ടുമില്ല.

2017 ജൂലായ് 3-ന് ബഹു സുപ്രീംകോടതി ഭാരതസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും പരമാധികാരത്തെയും സ്വയം ശീർഷകത്വത്തെയും അംഗീകരിക്കുന്ന സുപ്രധാനവിധി പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി. തുടർന്ന് 2018-ലും പിറവം പള്ളിയെ സംബന്ധിച്ച് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അനുകൂലവിധി ഉണ്ടായി.

1. 2017 ജൂലായ് 3ലെ സുപ്രധാനവിധി നടപ്പിലാക്കി സഭയിൽ ശാശ്വത സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെ പരാജയപ്പെടുത്തുക എന്ന മുഖ്യഅജണ്ടയും.
2. ഭാരതത്തിന്റെ തദ്ദേശീയ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ പൈതൃകത്തെ മാനദംഗപ്പെടുത്തുക എന്ന് ചിലരുടെ പൊതു അജണ്ടയും.
3. മലങ്കരസഭയുടെ പരമാധികാരവും ലോകക്രൈസ്തവസഭകൾ ആദരവോടുകൂടി കാണുന്ന പരി.കാതോലിക്കാബാവായെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുക എന്ന രഹസ്യഅജണ്ടയും...

.....നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള നീക്കങ്ങൾ പ്രതിരോധിക്കുക എന്നതാണ് മലങ്കരസഭ ഇപ്പോൾ നേരിടുന്ന യഥാർത്ഥ പ്രതിസന്ധി. ഈ അജണ്ടകൾ കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കാത്ത ഓരോ സാധാരണ മലങ്കരസഭാവിശ്വാസിയും പൊതുസമൂഹവും മലങ്കരസഭയെ സംശയദൃഷ്ടിയോടെ നോക്കിക്കാണുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്.

കടുത്ത പ്രതിസന്ധികളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ആത്മീയ പിതാക്കന്മാർക്ക് ദൈവത്തിന്റെ ഹിതമനുസരിച്ചുള്ള തീരുമാനങ്ങളിൽ എത്തുന്നതിന് പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും മാത്രമാണ് ഒരേയൊരുവഴി. പിതാക്കന്മാർ പ്രതികരിക്കുന്നില്ല എന്നതിൽ ഒരു മലങ്കരവിശ്വാസവും ആശങ്കപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മാത്രമല്ല പ്രതികരണങ്ങളെക്കാൾ ആത്മസംയമനമാണ് പ്രതിസന്ധികൾ മറികടക്കാൻ നമ്മുടെ മഹാഭരതൻമാരായ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച ചരിത്രം എന്നത് ഞാനുൾപ്പെട്ട ആരും മറന്നുപോകരുത്.

ഇനലെകളെക്കാൾ നല്ല ഒരു നാളെക്കായി, നമ്മുടെ ആത്മീയ പിതാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടിയും പരി.സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും, അനാവശ്യചിന്തകളും ചർച്ചകളും ഒഴിവാക്കിയും...

വി.തോമാശ്ലീഹാ എ.ഡി. 52 -ൽ കൊളുത്തിയ വിശ്വാസത്തിന്റെ ദീപശിഖ കെടാതെ നമുക്ക് കാത്തുസൂക്ഷിക്കാം....

അഡ്വ. ഗിൽബർട്ട് ചീരൻ
(കുന്നംകുളം ഭദ്രാസന പ്രതിനിധി)
പഴഞ്ഞി കത്തീഡ്രൽ

ചേലക്കര സെന്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളി

എറണാകുളം ജില്ലാകോടതി (സ്പെഷ്യൽ)
ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക്
അനുകൂല വിധി പ്രസ്താവിച്ചു.

വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ മാർ ഗീവർഗ്ഗീസ് സഹദായുടെ നാമത്തിലുള്ള ആദ്യ പുണ്യ ദേവാലയമാണ് ചേലക്കര സെന്റ് ജോർജ്ജ് ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി പഴയ പള്ളി. ചേലക്കരയിലേയും സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലേയും നാനാജാതി മതസ്ഥർ കൂളുള്ള വിശ്വാസത്തിനും ദേവാലയത്തിന്റെ പാരമ്പര്യത്തോളം പഴക്കമുണ്ട്. ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ പടയോട്ട കാലത്ത് കുറുംകുളത്ത് നിന്ന് കുടിയേറി പാർത്ത സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആരാധിക്കാനും മറ്റും ആശ്രയിച്ചിരുന്നത് മാർതോമാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ ആർത്താറ്റ് സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയെ ആയിരുന്നു. ചേലക്കരക്കാരുടെ പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കിയ ആർത്താറ്റ് പള്ളിക്കാർ അവിടുത്തെ കൈക്കാരന്മാരായിരുന്ന കോലാടി വടക്കൂട്ട് ഇട്ടുപ്പ് താവു, ചെറുവത്തൂർ പാത്തുമകൻ മാത്തു എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കൊല്ലവർഷം 1036 ൽ പള്ളിക്ക് സ്ഥലം വാങ്ങുകയും താന്നിക്കൽ കുഞ്ഞുവറീത് ചാക്കപ്പനും കുറുംകുളം പനയ്ക്കൽ ഇയ്യപ്പൻ തുടങ്ങിയവരും പള്ളി പണിയുന്നതിന് നേതൃത്വം വഹിക്കുകയും പരിശുദ്ധ ഗീവർക്ഷീസ് സഹദായുടെ നാമത്തിൽ പള്ളി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. 1865 ൽ പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ദിവന്നാസിയോസ് തിരുമേനി വിശുദ്ധ കുരിയാക്കോസ് സഹദായുടെ

തിരുശേഷിപ്പ് പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറു വശത്തുള്ള കുരിശിൻതൊട്ടിയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. 1896 ഡിസംബർ 4 നു പരിശുദ്ധ പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് കൊച്ചു തിരുമേനി ദേവാലയത്തിന്റെ കുദാശ നിർവഹിച്ചു. 1948 ഡിസംബർ നാലിനു വീണ്ടും പള്ളി പുതുക്കിപ്പണിയാൻ തുടക്കം കുറിക്കുകയും 1965 ഏപ്രിൽ 23നു പള്ളിയുടെ കുദാശ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ നാലാം കാതോലിക്ക പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവായുടെ പ്രധാന കാർമീകത്വത്തിൽ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

വൈദികർ ആത്മപരിശോധന നടത്തണം

-പരി.കാതോലിക്കാബാവ-

കോട്ടയം: ആത്മീയ ദൗത്യ നിർവ്വഹണത്തിൽ യാതൊരുവിധ വീഴ്ചയും വരാതിരിക്കാൻ വൈദികർ ബദ്ധശ്രദ്ധചെലുത്തണമെന്നും നിരന്തരമായ ആത്മപരിശോധന ആവശ്യമാണെന്നും പരി. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പുലോസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. പരി. പുലിക്കോട്ടിൽ രണ്ടാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശ്രാദ്ധപെരുന്നാളിൽ കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ മുഖ്യസന്ദേശം നൽകുകയായിരുന്നു പരി.ബാവ. മനുഷ്യശരീരത്തിൽ രക്തശുദ്ധീകരണം നടത്തുന്ന ഹൃദയംപോലെയാണ് സഭാ ഗാത്രത്തിൽ വൈദികസെമിനാരി. വൈദിക ശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർക്ക് അക്കാദമിക്ക് മികവിനോടൊപ്പം ആത്മീയ പരിപക്വതയും അത്യാവശ്യമാണ്. ജീവിതത്തിൽ വെല്ലുവിളികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാതൃകാപരമായ ഉത്തമജീവിതം നയിക്കുകയാണ് അവയെ അതിജീവിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം. വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളും വൈദികരും ആത്മീയജീവിതത്തെ ഗൗരവമായി കാണണം. വൈദിക വൃത്തി ശുശ്രൂഷയാണ് എന്ന് തിരിച്ചറിയണം. കഷ്ടപ്പെടാനുള്ള അവസരമാണ് അത്. ദൈവസമക്ഷവും, സമൂഹത്തിനു മുമ്പിലും ക്രൈസ്തവ സാക്ഷ്യം ബോധ്യമാകണം. സഭയുടെ ശോഭനീല നിർത്തേണ്ടതും പൊതുസമൂഹത്തെ നയിക്കേണ്ടതും വൈദികരാണെന്നും പരി.പിതാവ് കൂട്ടിച്ചേർത്തു.